

jeg synes, at man har glemt, at vi vinder ved at være generøse – vi får mere igen. Og derfor støtter jeg ikke forslaget her. Tak.

Kl. 11:51

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:51

Karin Nødgaard (DF):

Mange af de ting, fru Pernille Frahm anfører, berører faktisk det, som jeg også har sagt til nogle af de andre ordførere, om, at vi i Dansk Folkeparti absolut ikke har noget imod, at man laver udlån over landegrænserne, og vi vil også gerne låne osv. Men der er jo her tale om et nationalt klenodie, kan man sige. Det er jo sådan, at enhver turistbrochure om København og Danmark indeholder billeder af Den Lille Havfrue. Jeg synes altså også, vi har et hensyn at tage til, at det er en hel sommersæson – turistsæson 2010 – hvor Den Lille Havfrue vil være væk, være udlånt.

Når man snakker om kopier, mener jeg ikke, at en kopi behøver at være en dårlig kopi. Edvard Eriksen har jo faktisk lavet flere udgaver af Den Lille Havfrue – der er faktisk én i den kinesiske by Yantai, som man sagtens kunne låne og udstille på pladsen. Var det ikke en idé? Har ordføreren ikke en holdning til det?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Pernille Frahm (SF):

Altså, jeg vil godt være med til at opfordre økonomi- og erhvervsministeren – som lige er ved noget andet – til, at man overvejer at gøre et eller andet for at sikre, at der er noget at byde på. Nu hørte vi jo alle sammen her, at man låner en anden havfrue i den periode, så der er noget at se på, når folk kommer derned – det er ikke sådan, at der er en sten og ingenting på den.

Hvad angår kopierne, får det mig til at tænke på »Radiserne«, hvor Nuser på et tidspunkt siger: Vil du give en sulten hund et gummikødben? Nej, det vil vi ikke, for det er ikke det samme.

Kl. 11:53

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:53

Karin Nødgaard (DF):

Med tanke på, at man i Socialistisk Folkeparti altid taler de smås sag og er meget opmærksom-

me på det, vil jeg sige: Vi ved jo også, at der er små erhvervsdrivende i området, som har nogle store bekymringer i forbindelse med et eventuelt udlån. Er det ikke også noget, der bekymrer fru Pernille Frahm?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Pernille Frahm (SF):

Jo, og der er det så at jeg siger: Skal vi ikke sammen gå over til ministeren og sige, at hun altså skal tænke et eller andet ind i forbindelse med den periode, sådan at der er noget, så vi ikke bare ligesom gør ingenting og efterlader dem i et tomrum? Det vil jeg gerne være med til.

Kl. 11:54

Formanden:

Der er et yderligere ønske om en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:54

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pernille Frahm, om hun ikke kan se, at der er forskel på en kunstgenstand og et nationalt klenodie.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om hun kunne forestille sig, at vi f.eks. fik Frihedsgudinden fra New York til at stå nede i Nyhavn eller fik Manneken Pis, som er et nationalt klenodie i Belgien, og som står i Bruxelles, her til Danmark. Det er jo det, man reelt gør i den her situation, hvor man tager det, der svarer til Frihedsgudinden eller Manneken Pis, og flytter det til et andet land. Er det ikke mest naturligt, at man tager til Danmark for at se Den Lille Havfrue, ligesom man tager til New York for at se Frihedsgudinden?

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Pernille Frahm (SF):

Nu tror jeg ikke, det er særlig realistisk at flytte rundt på Frihedsgudinden, men hvis jeg skal være ærlig, så vil jeg sige, at det da kunne være fantastisk, det ville da være hamrende sjovt, hvis vi kunne lave sådan en aftale.

Nej, det bekymrer mig ikke så meget, at man skal tage til Kina for at spise ris. Altså, jeg synes, det er fint, at vi en gang imellem også kan låne hinanden klenodierne. Og jeg bliver nødt til at minde om, at et af de største klenodier i Danmark formentlig er, at vi er et kongerige, og at vi